

Del af vort Land, der hidtil har hævet sig, og den Del, der i alt Fald i Fortiden har været Genstand for Sænken. De lærde vide endnu ikke og kunne ikke paavise, om de samme Forhold fortsættes endnu den Dag i Dag, men der er al Sandsynlighed for, at de fortsættes paa samme jævne Maade. Da jeg nu repræsenterer en Del af det Land, som snarest mistænkes for at synke, vil der være en forøget Grund for mig til at værne om disse Kyster, og jeg tror, at man lidt efter lidt vil komme paa det rene med, at det vil være nødvendigt at foretage adskilligt mere gennemgribende Foranstaltninger, end der i Øjeblikket finder Sted.

Paa den anden Side er jeg ogsaa ganske paa det rene med, at Hensynet til Stenfiskerne er et berettiget Hensyn. Forholdet er jo dette, at efterhaanden ere Sten og navnlig store Bygningssten blevne sjældnere og sjældnere i vort Land, de opbruges, og den Tid kan snart forudses, da de overhovedet ikke mer kunne findes paa Landjorden, men alle ere tagne i Brug. Saa er man henvist til at fiske dem op fra Stranden, og der har jo efterhaanden udviklet sig en saa stor Forretning i denne Henseende, at den, som den højtærede Minisier forleden oplyste, endogsaa er Genstand for Spekulation af Aktieselskaber, som kaste sig over Stenene for at eksploitere denne Forretning. Der er jo ikke Tvivl om, at der findes Strækninger i Vandene omkring vort Land, hvor der endnu er betydelige Mængder af saadanne Sten, som kunne tages bort uden nogen Fare, men der er jo ogsaa Strækninger langs vore Kyster, hvor det vil være forbundet med den allerstørste Fare, om man virkelig vilde give mere eller mindre fri Hænder til at fjerne dem, derom er der ingen Tvivl. Men det forekommer mig, at vi handle her i høj Grad i Blinde. Her er man i Færd med at gennemføre en Lov, der ganske bortser fra, hvad Kravene paa de paagældende Steder virkelig ere, og siger, at under alle Omstændigheder skulle de og de Ting være undtagne fra Forbud, og under alle Omstændigheder skal det og det inddrages under Forbud. Det forekommer mig, at her handle og beslutte vi om noget, uden at vi i Virkeligheden kunne have nogen Forestilling om, hvor langt det rækker. Derfor havde Forslaget, som var fremme i Fjor, efter min Mening al Grund og Rimelighed for sig, naar det lagde det i den for Anledningen bedst mulige sagkyndige Myndigheds Haand at afgøre, hvad der overhovedet var for-

nødent til Kystsikringen og hvad ikke, idet vi ikke her skulde kunne sige og bestemme paa Forhaand, at det er fornødent og det ikke. Jeg er derfor ganske klar paa, at vi til en endelig Bearbejdelse af denne Sag mangle en hel Del Sagkundskab og Kendskab til, hvorledes det hidtil er gaaet vore Kyster, og hvilke Udsigter der er til at bevare dem i Fremtiden, og dette kan ikke naas uden meget omfattende og langvarigt Arbejde, thi Erfaringerne derom kunne ikke indhøstes i Løbet af nogle Maaneder, der hører Aar til, der hører Aarrækker til, for at man skal kunne danne sig en virkelig fast Mening derom. Derfor, siger jeg, hvorledes det end gaar med det foreliggende Forslag, hvad vi end derom maatte kunne blive enige om at gennemføre som Lov — jeg haaber dog i alt Fald, at det maatte gaa i Retning af at frede vort Land for at udsættes for Ødelæggelser — vil jeg dog meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at det ikke bliver opsat for længe at tage fat paa en saadan gennemgaaende Undersøgelse af vore Kyster, hvorpaa vi i Fremtiden kunne bygge vor Kystfredningslovgivning. De vide, mine Herrer, at der for Tiden arbejder en geologisk Kommission, som med stor Grundighed, og derfor ogsaa med overordentlig Langsomhed kan jeg tilføje . . . (Afbrydelse) . . . Ja, og vistnok ogsaa med stor Kostbarhed — undersøger Danmarks geologiske Forhold. Imidlertid, den arbejder grundigt, og der er ingen Tvivl om, at Arbejder af denne Art bør gøres grundigt, men jeg vil henstille, om det ikke maa anses for rigtigt vel ikke at overdrage dette Hverv til denne Kommission, men dog at faa en Kommission til at arbejde i Forbindelse med den geologiske Kommission, thi der forudsættes geologiske Kundskaber ogsaa til at bedømme Kystens Forhold i det hele taget. Men for at faa de fornødne Oplysninger tilvejebragte, fordrer ogsaa en Adgang, som den geologiske Kommission ikke har, nemlig til at sammendrage og fremkalde Tingsvidner paa alle vore Kyster om, hvorledes Forholdene have været paa Kysten i den foregaaende Aarrække. Man vil sikkerlig faa ganske overraskende Resultater tilvejebragt og Oplysninger om, hvordan vore Kyster have set ud i Aarenes Løb — hvad der er passeret i de foregaaende Aar vil jo ogsaa meget tale for er en Virksomhed, som foregaar fremdeles. Derudaf vil man kunne faa det bedste Skøn om, hvilke Dele af vore Kyster der er mest udsatte for Ødelæggelse og Bortskylning, og hvilke der